

РИЗИКОСТІЙКІСТЬ ЯК ОСНОВА МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО – ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Соціально-економічні зміни в Україні та світі формують нові, специфічні умови функціонування промислових підприємств, що характеризуються високим рівнем нестійкості та невизначеності, що викликає суттєве зростання інтересу до досліджень проблем ризик-менеджменту в різних сферах підприємницької діяльності. Кардинальні зміни в соціально-економічному середовищі зумовили нові правила функціонування суб'єктів господарювання та необхідність управління новими факторами ризику.

У сучасних реаліях промислові підприємства мають самостійно визначати стратегічну лінію свого розвитку та нести відповідальність за прийняті рішення. Недостатня увага з боку керівництва промислових підприємств до проблем визначення ризикостійкості та розроблення комплексних програм управління ризикостійкістю може призвести у разі реалізації ризикової ситуації до суттєвих втрат, що дестабілюють функціонування підприємств або, у гіршому випадку, до їх банкрутства [1].

У нашій країні джерелами ризику стають не тільки непрогнозованість та непередбачуваність ринкової кон'юнктури, попиту та пропозиції, цін, переваг та платоспроможності споживачів, а й непослідовність і, найчастіше, суперечливість дій органів державної та місцевої влади щодо встановлення правових норм для підприємництва.

Тому в сучасних конкурентних умовах господарювання принципову значущість та актуальність в управлінні ризикостійкістю набуває проблема визначення ризикового спектру, ризикостійкості та розробка методів управління

ризикостійкістю промислових підприємств, у тому числі підприємств промисловості. Саме від практики сучасного господарювання йде потреба у розробці конкретних методичних підходів до оцінки ризикостійкості та визначення основних проблем для подальшої розробки програми управління ризикостійкістю промислових підприємств. Незважаючи на різноманітність досліджень з проблематики ризику, спостерігається роз'єднаність та відсутність цілісності уявлень про процес управління ризиками промислових підприємств, багато аспектів цієї проблеми потребують подальшого дослідження. Так, вимагають більш поглибленого вивчення питання управління ризикостійкістю промислових підприємств з урахуванням регіональних, національних та галузевих особливостей та глобальних тенденцій на світових ринках. У роботах закордонних та вітчизняних авторів немає єдиного розуміння такої основної складової теорії ризиків як ризикостійкість, відсутні концепції визначення ризикостійкості промислових підприємств, що дають узагальнену інтегральну оцінку, яка б дозволила визначати позиції суб'єкта господарювання в конкурентному середовищі, схильному до впливу внутрішніх і зовнішніх факторів ризику. Також слабо опрацьовані проблеми ризику стосовно такої базисної галузі країни, як промисловість[2].

У ситуації ринкової конкуренції аналіз, оцінка та управління ризикостійкістю промислових підприємств набуває самостійного теоретичного і прикладного значення. Рішення цієї проблеми стосовно умов функціонування промислових підприємств вимагає додаткового системно-цільового осмислення як світового, так й державного досвіду. Однак в даний час, незважаючи на її безумовну практичну значимість, даній проблемі приділяється недостатня увага з боку наукової та бізнес-спільноти: все ще не повно враховані аспекти галузевої специфіки в процесі розробки окремих методик, моделей, методів і процедур управління ризикостійкістю для конкретних промислових підприємств[3].

Список літератури

1. Водяник Р.В. Роль економічного ризику у контексті розвитку промислового підприємства як відкритої соціально-економічної системи. *Бізнес-Навігатор*. 2022. № 3(70)2022. С. 47-51. <https://doi.org/10.32847/business-navigator.70-8>.
2. Ключ Ю. І., Івченко Є.А., Івченко Ю.А. Аналіз інституційних факторів підвищення економічної безпеки інноваційної діяльності. *Науково- виробничий журнал «Бізнес-Навігатор*. №2 (58). 2020. С. 35-41.
3. Боковець В. В., Мазуренко Р. П., Свічкарь Ю. І. Особливості управління інноваційною діяльністю сучасними підприємствами. *Економіка та суспільство*. 2018. Випуск № 18. С. 280-286 URL: http://economyandsociety.in.ua/journals/18_ukr/39.pdf.